



Kote (籠手) a késői *Heian* és a késő *Kamakura*-korszakból.



Egy híres *Kote* pár a 14. század elejéről, amelyet helytelenül *Minamoto no Yoshitsune*-nak tulajdonítottak. Ez a típusú *Kote* volt a 11. és 13. századi páncélzat fő stílusa. Sajnos ez a legrégebbi típusú *Kote* amit eddig találtak.

Ebben a cikkben a kéz és a kar védelmére használt páncélokról beszélünk a 10. századtól a kései 13. század végéig. Ez igazán hosszú időnek tűnik, és valóban különböző stílusú kézvédőket használtak a *Heian* és a *Kamakura*-korszakának különböző háborúi során. Ezeket az elemeket általában a korszak páncélos harcosai viselték, nem pedig a gyalogos közkatonák, és ezért a lovas íjászat kiváló képességeit részesítették előnyben.

Az ilyen viselet azon a tényen alapult, hogy ebben a meglehetősen hosszú időszakban a szamurájok fő fegyvere az íj (és a ló) volt; ezt a hosszú karhoz simuló ujjast elsősorban annak érdekében vezették be, hogy megakadályozzák a kar belső részének sérüléseit az íj húrtól, és azt, hogy a húr beakadjon a ruha ujjába, a köpeny alatt, amelyek általában

nagyon nagyok voltak a korabeli Japán divat stílusban. A következő logikus lépés az volt, hogy fémlemezket illesztettek a karvédőre a kar megvédésére kívülről, mivel a nyílveesszők átszúrhatták az íjász karját.

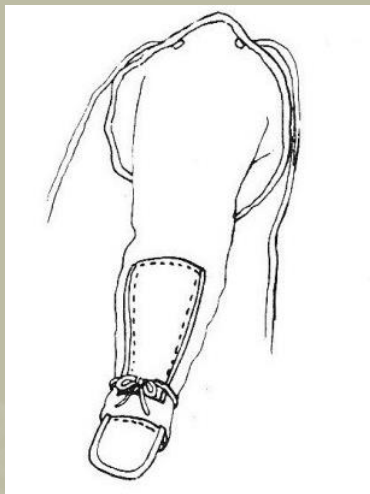
Fontos továbbá figyelembe venni a felkar és a váll védelmét a korszak nagy vállvértjeivel, az *Ōsode* (大袖)-val.

A **kote** (籠手) kifejezés a *Genpei* háború idejétől volt használatban, a későbbi időkben a 小手 karakterekkel is írták.

A *kote* részei: a **teko** (手甲) **Ichino zaban** (一の座盤) és a **Ni no zaban** (二の座) a fémlemez neve a felső karon, **Kanmuri no ita** (冠板) volt. A felső részen általában sodrony volt az elemek között.

A korszak páncélzatának fő stílusai feloszthatók **shino-gote** (篠籠手), **tsutsu-gote** (筒籠手), **ubu-gote** (産籠手) és **namazu-gote** (鯰籠手), amelyet *Yoshitsune kote* néven is ismert volt.

Kezdjük a *Heian*-időszak béli *Kote*val. Annak ellenére, hogy az *Edo*-kor tudósa arra törekedett, hogy szigorú rendszert és szójegyzéket hozzon létre a Japán páncélokkal és fegyverekkel kapcsolatban is, természetesen itt is található sok a kivétel.



A *Heian*-korszak rekonstrukciója a 11. és 12. századi stílus (rajzolta: Y.Sasama). Feltételezik, hogy a lemezt ruházat is elfedhette. Ebben az időszakban nem használtak lemezeket és sodronyt a felkarra; a felső régió védelmét az *Ōsode* látta el.

Valójában nincsenek semmilyen régészeti leletek ebből a korszakból, és általában csak nagyon kevés ábrázolással rendelkezünk a páncélokról, amikor az egész *Heian*-korszakról beszélünk, ellenben a 11. és a 12. század körülről még maradt fent valami.

Beletekintve a *Ban Dainagon Ekotoba* (伴大納言絵詞) láthatunk olyan *Kotet*, amely a karokat védi egészen a kéz hátaig, de úgy tűnik, hogy nincs rajtuk *Zaban*, tehát nincsenek lemezek a karokon.

Arra feltételezték azonban, hogy ezeknek a *Koté*knak fémlemezek vannak bevarrva a ruhák belsejébe és a ruhák alatt beburkolják a kart, így azt gondolom, hogy *Ubu-goteról* (karvértről) (産籠手) beszélhetünk.



Egy kép a **Ban Dainagon Ekotoba**-ból (A nagyszerű Ban miniszter meséje). Nagyon nehéz aprólékos részleteket találni a 12. századi Japán fegyverekre és páncélokra, például hogy miként néztek ki a *Kote*-k e korszakban.

A késői *Heian*-periódustól kezdve *Ubu-gotet* (karvértet) találhatunk az *Nenjugyôji emakiban* is (Nenjugyôji tekercsek), és látszólag ugyanolyan *kote* ábrázolások találhatóak a *Kokawaderaengi emakiban* (粉河寺縁絵巻), valamint a *Shôgunzukaengi emakiban* (將軍塚縁起絵). (Az **emaki** elentése: Japán illusztrált kézi tekercs.)

Tehát feltételezzük, hogy a *Zabant* a késő *Heian*-kortól a korai *Kamakura*-korszakig (a 11. és a 12. században) vezethették be.



A *Shôgunzukaengi emaki*. Az ábrázolás meglehetősen kezdetleges, de amit a karon láthatunk, az valószínűleg egy *Ubu-gote*.

Nem meglepő, hogy ilyen kevés adatunk van a páncélokról, mert szinte csak ilyen minőségű képek maradtak fent a 11. és a 12. századból. A felhasználható ábrázolások száma igen alacsony.

Kérdéses, hogy ez a *Kote* megvédte-e az alkart és a kezeket, különösen a nyilaktól, amelyek a csatatér fő veszélyei voltak az íjászok számára.

Nem találunk olyan ábrázolást a 12. század képein, hogy a gyalogos katonák viselték volna ezeket a kézvédő fémlemezeket, és nem feltételezhetjük, hogy ezek a kézvédő lemezek lennének olyan kiválóak, hogy megakadályozzák a kard vagy a lándzsa csapásokat, mivel tudomásunk szerint ezek a védő lemezek csak az alkarokon voltak. Sőt, ezek a *koték* nem védték meg a kar belsejét sem, de így tették számukra könnyebbé az íjászatot, és valószínűleg azért is, mert ezek a belső területek kevésbé voltak kitéve a bejövő nyilaknak a szamurájok számára, akik ezt viselték.

A *Kamakura*-korszak felé haladva több ábrázolással találkozhatunk, és jobban kidolgozott részleteket. Ebben az időszakban vezették be a felső *Zabant*, valamint a *Hijiganet* (肘金), ami egy kis kör alakú lemezt a könyék körüli részen, amelynek le kellett csökkentenie a becsapódások hatását a könyök régióban.



Hijigane (肘金).

Ebben a témakörben a *Heiji monogatari emaki* az egyik legjobb információ és részletforrás a korabeli Japán koteról. Bár a tekercs a 13. században született, a műben a 12. század fegyvereit és páncéljait ábrázolta.



Egy jelenet a *Heiji monogatari emaki*-ből, különféle típusú *Kote*-kat ábrázolva.

Nagyon népszerű és még mindig elterjedt az a feltételezés, hogy a korszak Japán harcosai csak egy *kotét* hordtak a bal karon az íjászat megkönnyítése érdekében. Ennek az érvnek egyik fő buktatója, abból a tényből fakad, hogy a Japán *kotét* már eleve az íjászat megkönnyítésére optimalizálták! Tehát nem volt értelme csak egyet viselni, bár az igazság az, hogy vannak olyan ábrázolások, amelyeken a harcosoknak csak a bal karjukon van *kote*. Lehet, hogy a jobb oldali *kotét* a páncél alatt viselt alsó buggyos ruha ujj borította. *Karl Friday* kijelenti, hogy a korszak elit *bushijai* gyakran mindkét karon viseltek *kotét* (nem pedig csak a nyilazó kézen, amely a kevésbé gazdag harcosok körében volt elterjedt gyakorlat).

A *Kamakura* középső és késői korszakának (13. század) további nagyon hasznos ábrázolásai a *Moko Shurai Ekotoba* (襲来絵詞), a *Gosannen Kassen Ekotoba* (後三年合戦) és a *Tsuchigumo Zoshi Emaki* (土蜘蛛草紙絵巻).

Ezekben a tekercsekben megtalálhatjuk az összes fent említett *kote* stílust, de ami a legfontosabb, hogy egy lépést tettek a magasabb színű díszítések felé és a sodrony használatával a lemezek összekapcsolásában, ami már a 13. században is megfigyelhető volt.



Egy részlet a *Gosannen Kassen Ekotoba*-ból, amely a *Kote* páncél részleteit ábrázolja.

Egy másik fontos szempont, amelyet ebből a tekercsből megtudhatnak, az a tény, hogy a vért a kar belsejét is fedezi, bár itt már a spekulációk birodalmába lépünk, mivel csak az ilyen ábrázolások maradtak fent, és tárgyi bizonyítékok nem maradtak ebből a korszakból.



Ezen a képen látható a kar belső része, amelyet látszólag vért takar.

Különböző típusú lakkborításokat is láthatunk a kézvédőkön. A történelem ezen időszakára a korszak samurájai már megteremtették hatalmukat, és ez a fegyverek és páncélok irányzatán is megfigyelhető. Kezdve a meglehetősen durva és minimalista stílustól eljutva a különféle dekorációs formákkal díszített páncélokig.

A *Heiji monogatari emakiban* ábrázolt *kote* fekete lakkozásúnak tűnik, míg a *Moko Shurai Ekotoban* ábrázolt *kote* inkább *Kondonak* tűnik, vagy egy fekete-lakkos kivitelű, ami vagy *Kondō* díszítésű, vagy *Suemon* betétekkel, ami egy címert formál.

A késő *Kamakura*-korszak felé a *tsutsu-gote* fejlődését is láthatjuk, és valószínűleg *shino-gotából* származott, mivel ebben a korszakban nagyon hasonlóak voltak.



Tsutsu-gote.

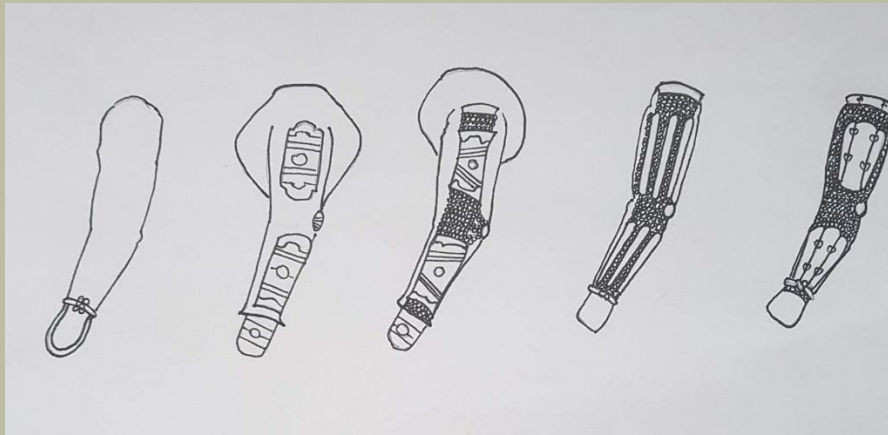


Shino-gote.

Feltételezzük, hogy a *tsutsu* stílusú fémlemezek a sarkaiknál vannak összeillesztve, ugyanúgy, mint a *suneate* (sípcsontvédő).

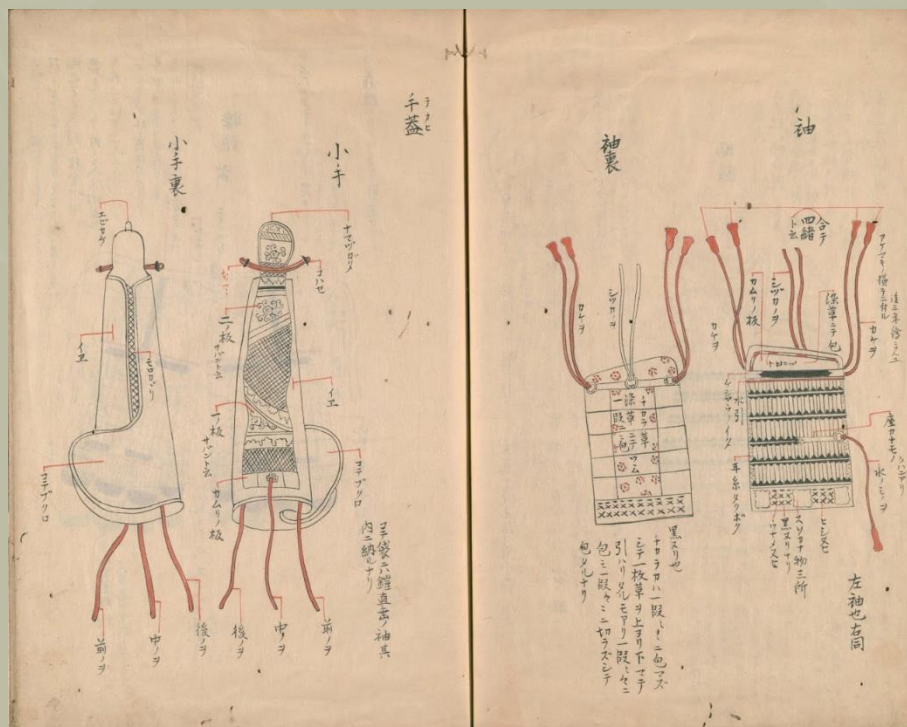
Szintén láthatunk a korszak kézvédőiben olyan darabokat is, amelyek eddig nem védték az ujjait. Ez ismét csak az íjászat megkönnyítésének érdekében történt e tervezés volt.

A feketére lakkozott *tekōn* *Sukashibori* díszítésekkel láthatták el hullámos formában, esetleg krizantémok egy ágon vagy pillangókkal, ezeket *Yoshitsune-gotenek* (義経籠手) is nevezik. Mivel az ilyen gömbformájú *tekō* egy harcsa fejére (*namazu*, 鯰) hasonlít, az egész *kotét* *Namazu-gotenak* (鯰籠手) is nevezték. A *Kamakura*-korszakig voltak használatban.



A Kamakura korszak különféle stílusai; balról jobbra, **Ubu-gote**, korai **Namazu-gote**, késői **Namazu-gote**, **Shino-gote** és **Tsutsu-gote**. Úgy tűnik, hogy az **Ubu-gote** továbbra is használatban volt a korai Kamakura időszakban, de később eltűnt, amikor más stílusok megjelentek.

Úgy tűnik, hogy a gazdag samurájok számára a 12. és a 14. század elején a **Namazu-gote** stílus volt a legnépszerűbb, amelyet nagyobb és gazdagon díszített lemezekből készítettek; a későbbi verziókban sodronyt is használtak a lemezek összekapcsolásához.



A Yoshitsune Kote and Sode részletei.



Yoshitsune Kote.

Úgy tűnik, hogy a *Shino-gote* a gyalogosok vagy a kevésbé gazdag samurájok viselete volt a 14. századig, amikor az elit is elkezdte őket alkalmazni, mivel a sodrony páncélzat igen széles körben elterjedt. Sodrony nélküli variációk is léteztek, és ebben az időtartamban a *Shino-gót* általában 3 vagy 4 hosszú és keskeny, lapos lemezből készítették, amelyek széleit a textilhez varrták, és általában sodronnyal kapcsolódtak.



Egy 14. és 15. századi *Kote* nagy valószínűséggel ugyanúgy lett összeállítva, mint a 13. századi tekercsek ábrázolása szerint látható.

Úgy tűnik, hogy *tsutsu-gote* meglehetősen későn alakult ki a *shino* és a *namazu-gote* formatervezés összeolvadása eredményeként, bár az ilyen konstrukciók bizonyítékai már a 13. században is léteztek. Egy kissé mégis eltérnek a későbbi időszakoktól, mivel csak a karok külső részét védték, míg a későbbi verziók jobban fedték a karokat.

Original Source: <https://gunbai-militaryhistory.blogspot.com/2020/03/kote-of-late-heian-and-late-kamakura.html>